

મિરછામિ
દુક્કડમ્

મન, વચન
અને

કાયાના યોગથી

સ્વાર્થ અથવા પરમાર્થ

જાણ્યા કે અજાણ્યાંથી

આપનું

હૃદય દુભાયું હોય તો અમે

હાર્દિક ક્ષમા માંગીએ છીએ.

શ્રી
આત્માનંદ
પ્રકાશ

આત્મ સંવત ૯૬

વીર સંવત ૨૫૧૮

વીક્રમ સંવત ૨૦૪૮

પુસ્તક : ૮૯ અંક : ૧૧

આદરવો-સપ્ટેમ્બર-૧૯૯૨

અ નુ ક મ શિ ડા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	શ્રી પુંડરીકગિરિનું સ્તવન :	—	૧૧૭
(૨)	કેટલાક પ્રશ્નો	સુશીલ	૧૧૮
(૩)	સાધકને પથ	પૂજ્ય મુનિશ્રી વાતસલ્યદીપ	૧૨૧
(૪)	ખેમે દેહરાણી	ધીરજલાલ ટોક્કરશી શાહ	૧૨૩
(૫)	સમાચાર	—	

યુનાઈટેડ જૈન સ્ટુડન્ટસ હોમ

વિદ્યાર્થીકાળમાં ગરીબીના કારણે પોતાના પર જે વીતી હતી એવી ચાતના ખીન્ન યુવાનોએ સહન ન કરવી પડે એ માટે મહાન વિચારક અને સમાજસેવક વાડીલાલ મોતીલાલ શાહે મુંબઈમાં પ્રીન્સેસ સ્ટ્રીટ ખાતે સ્થાપેલી હોસ્ટેલ યુનાઈટેડ જૈન સ્ટુડન્ટસ હોમ (સંયુક્ત જૈન વિદ્યાર્થી ગૃહો) અમૃત મહોત્સવ ઉજવણીના વર્ષમાં ફાળા માટે હાકલ કરી અને થોડાં જ દિવસોમાં રૂપિયા તેર લાખથી વધુ રકમ એકઠી થઈ. હજી પણ થોડી મોટી રકમ એકઠી કરવાની રહે છે.

હાતાઓમાં ધનબાદના પ્રતિષ્ઠિત બેઠક શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ હીરજી સંઘવીના સંચાલન હેઠળના ટ્રસ્ટ ધનસુખલાલ હીરજી સંઘવી ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ તરફથી આવેલી ફાળાની રૂપિયા બે લાખની માતબર રકમ નોંધનીય તો છે જ પરંતુ એ સાથેસાથે ટ્રસ્ટની સ્થાપના પાછળની લાવના પણ પ્રશંસનીય છે.

ભૂદાન ઝુંબેશ વખતે વિનોબા ભાવે જમીનદાર પાસે ભૂદાન માગતી વખતે કહેતા કે તમારે જો બે બે દીકરા હોય તો મને ત્રીજો દીકરો ગણો અને ત્રણ દીકરા હોય તો ચોથો દીકરો ગણો અને મારા ભાગે આવતી જમીનનું દાન કરો. આવી જ વાત શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ સંઘવીના ભાઈનું અકાળે અવસાન થતાં તેમના પિતાએ શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈને કહી અને સદ્ગતભાઈને હીસ્સો સમાજ-સેવાના કામ માટે વાપરવા અનુરોધ કર્યો. આના પગલે પગલે ધનસુખલાલ હીરજી સંઘવી ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ સ્થપાયું.

ખીન્ન મુખ્ય મુખ્ય હાતાઓમાં સંસ્થાના ટ્રસ્ટીઓ સર્વશ્રી સી. યુ. શાહ, જે. આર. શાહ, દીપચંદ્રભાઈ ગાડી અને સી. એન. સંઘવી તો છે જ આ ઉપરાંત અમદાવાદની ટોરન્ટો લેબોરેટરી-વાળા શ્રી ઉત્તમભાઈ એન. મહેતા અને શ્રી કાલિલાલ નારાયણદાસ શાહ પણ છે. ખન્નેએ રૂપિયા એક એક લાખનું દાન આપ્યું છે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનહં તંત્રીશ્રી : પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ એમ. એ., બી. કેમ, એલ. એલ બી.

: શ્રી પુંડરીકગિરિનું સ્તવન :

આદિજનં વંદેગુણસદનં, સદનન્તામલભોધં રે;
 બોધકતાગુણવિસ્તૃતકીકીર્તિં, તીર્થપથમવિરોધં રે. આદિ ૧
 રોધરહિતવિરુદ્ધપયોગં, યોગં દધતમભામં રે;
 ભાગં નયપ્રજ્ઞપેશસવાચં, વાચંયમસુખસંગં રે. આદિ ૨
 સંગતશુચિપદવચનતરંગ, રંગં જગતિ દદાનં રે;
 દાનસુરદ્રમમંજુભલુદયં, હૃદયંગમગુણમાનં રે. આદિ ૩
 જ્ઞાનંદિતસુરવરપુન્નામં, નાગરમાનસહસં રે;
 હસંગતિ પંચમગતિત્રાસં, વાસર્વાલ્લિતાશંસં રે. આદિ ૪
 શંભંતં નયવચનમનજમં, નવમંગલહારારં રે;
 તારસ્વરમઘઘનપવમાનં, માનસુભટજેતારં રે. આદિ ૫

(વચ્ચંતલિલકા છંદ)

ધૃત્યં સ્તુતઃ પ્રથમતીર્થપતિઃ પ્રમોદા-
 રહીમઘશોભિજયવાચકપુંગવેન;

શ્રીપુંડરીકગિરિરાજવિરાજમાનો,
 માનોન્મુખાનિ વિતનોતુ સ્વતાં સુખાનિ. ૬

કેટલીક પ્રસંગો

શ્રી આત્મારામજી અને દયાનંદજી

એ બન્ને પુરૂષો સમકાલીન હતા. બન્ને એક યુગના મહારથીઓ હતા. આજે પણ એ બન્ને પુરૂષોની તસવીરો જુઓ તો કેટલુંક સામ્ય જણાઈ આવે.

આર્યસમાજના સ્થાપક સ્વામી દયાનંદજીના દેહબળ વિષે કેટલીક વાતો પ્રચાર પામી છે. તેઓ સારા ગણાતા મદ્દ કે કુસ્તીબાજોની સાથે બરાબર ટક્કર ઝીઝી શકતા એમ કહેવાય છે. દયાનંદજી પોતે પણ કસરત, અખાડામાં માનતા.

આત્મારામજી મહારાજ કોઈ દિવસ અખાડામાં નહોતા ગયા. એમણે ઈંડ કે બેઠકની તાલીમ નહોતી લીધી છતાં શ્રી આત્મારામજી મહારાજ અને સ્વામી દયાનંદજી જે પોતાનાં વસ્ત્રો પરસ્પરમાં બદલાવી નાખે તો કદાચ કોઈને પણ બ્રાંતિ ઉપજ્યા વિના ન રહે. બન્નેના દેહગઠનમાં એટલું સરખાપણું હતું કે દયાનંદજી આત્મારામજી તરિકે અને આત્મારામજી દયાનંદ તરિકે ઓળખાઈ જાય.

આત્મારામજી મહારાજનાં બળ અને હિંમત સંબંધે એક-બે પ્રસંગ મળે છે:

એક વાર આત્મારામજી મહારાજ, સાથેના આઠ-દશ મુનિઓની સાથે વિંધ્યાચળની અટવી-માંથી પસાર થતા હતા અહીં ધાડપાડુઓ અને લૂંટારાઓ વસે છે શ્રાવકોએ એક-બે ચોકીદારો પણ આપ્યા હતા એક ચોકીદાર આગળ અને એક પાછળ અને મુનિઓ વચ્ચેના એવો ક્રમ ગોઠવાયો હતો.

થોડે દૂર ગયા પછી આગળ ચાલતા ચોકીદારે, આઠ-દશ લૂંટારાઓની એક ટોળી જોઈ, સૌને સાવચેત કર્યા. આત્મારામજી મહારાજે જરા પણ ગભરાયા વિના સૌને આગળ ચાલવાની આજ્ઞા કરી. વધુમાં એમણે મુનિઓના હાથમાંના દાંડા ખરબા ઉપર મૂકવાની ભલામણ કરી.

આ દાંડાના રંગ સૂર્યના તેજમાં બધુંકની જેમ ઝળહળતા હતા. લૂંટારાઓ સમજ્યા કે આ કોઈ લશ્કરી ટુકડી આવે છે એટલે એમણે ઉપદ્રવ કરવાનો વિચાર માંડી બાજ્યો, જે રસ્તે આવ્યા હતા તે જ રસ્તે પાછા ચાલ્યા ગયા.

થોડી વાર પછી આત્મારામજી મહારાજે પોતાની સાથેના મુનિઓને કહ્યું: “મિત્રામિ કુક્કઠ”’ હાથને જ વાત શરૂ કરે.”

બધા મુનિ વૃત્તાંત સાંભળવાને ઉત્સુક થયા. મહારાજજીએ ખુલાસો કર્યો.

“લૂટારાઓ સામે આવે છે એમ જાણ્યા પછી મને જે વિચાર આવેલો તે હું તમને કહી દઉં. ગમે તેમ પણ આપણી ટોળીનો નાયક હું છું. તમારી સહીસલામતી મારે જોવી જ જોઈએ. મારી એ ફરજ છે. હવે જો લૂટારાઓ હુમલો કરે તો, મેં તો નિષ્ક્રિય જ કરી રાખ્યો હતો કે આપણી સાથેના ચોક્કીદારના હાથમાંથી તલવાર લઈ લેવી અને લૂટારાઓને બને તેટલું પહોંચી વળવું; પણ હવે એ બદલ મિચ્છામિ દુઃકરું દઉં છું.”

આવે પ્રસંગે એમનું પ્રદક્ષત્રીયનું લોહી ઉકળી આવતું. દેહના સામગ્ર્ય સંબંધનું એમનું આત્મજ્ઞાન જાગૃત થતું.

*

*

*

*

ભાવનગરના વૃદ્ધ પુરૂષો કદાચ એક બીજા પ્રસંગની સાક્ષી પૂરી શકશે.

મહારાજજી બીજા કેટલાક મુનિઓ સાથે દરિયા-કિનારા તરફ સ્થળિત થયા હતા. એક-એ મુનિઓએ દરિયાકાંઠા પાસે એક ગર્દભને મ્હોટા-ભારે લાકડા નીચે ઢાપાતો અને રીખાતો જોયો. લાકડા ખૂબ ભારે હતા. ગર્દભના શરીરને એ લાકડાના ભાર નીચેથી બચાવી લેવાનું બહુ કઠિન હતું. મુનિઓ કૌશીલ્ય કરતા હતાં એટલામાં આત્મારામજી મહારાજ પણ ત્યાં આવી પહોંચ્યા.

એમણે આ દ્રશ્ય જોયું. એ-ત્રણ મુનિઓ સાથે મળીને લાકડા ઠેલતા હતા, પણ તેમાં તેમને સફળતા નહોતી મળતી.

“તમે દૂર ખસી જાઓ!” આત્મારામજી મહારાજે જરાયે ભલભ કર્યા વિના, સાથીઓને આજ્ઞા કરી: “આ તરપણી લઈ દેવો.”

મહારાજજીના હાથમાંથી તરપણી લઈ લેવામાં આવી. તેઓ પેલા લાકડા પાસે પહોંચ્યા. હાથના એક ઝટકાથી તેમણે મોભ જેવડું લાકડું આધું ખસેડી દીધું. ઢાપાયેલો ગર્દભ ઉઠીને ઊભો થયો.

એ પછી મહારાજજી પણ પોતાના સ્થાન તરફ વળ્યા

*

*

*

*

જેઘપરમાં દયાનંદ સરસ્વતીના વ્યાખ્યાનની, ખંડનની ધૂમ મચી હતી. જૈન દર્શનનું પણ તેઓ ખંડન કરતા.

એ વખતે જેઘપુરના દીવાન એક જૈન ગૃહસ્થ હતા તેમણે દયાનંદજીને કહ્યું: “આત્મારામજી મહારાજ અહીં થોડા દિવસમાં આવી પહોંચશે. એ પણ પંડિત છે. આપ પણ પંડિત છે. આપ બન્ને સાથે બેસીને ચર્ચા કરો તો અમને પણ કેટલુંક જાણવાનું મળે.”

સ્વામી દયાનંદે દિવાનજીની એ ભલામણ સ્વીકારી એમણે કહ્યું: “ભલે, ખુશીથી એમને આવવા દો.”

આત્મારામજી મહારાજ પગે ચાલીને વિહાર કરતા હોવાથી જેઘપુર પહોંચવામાં થોડા

વિલંબ થાય એવો સંભવ હતો. નેધપુર પહોંચતા હજી ચાર-પાંચ દિવસ તો રહેજે વ્યતીત થઈ નાથ.

“હું જરા જયપુર જઈ આવું. ત્યાં સુધીમાં આત્મારામજી પણ આવી જશે અને હું પણ આવી પહોંચીશ.” એમ દીવાનજીને કહીને દયાનંદજી જયપુર ભયા.

એ વાતને ચાર-પાંચ દિવસ થઈ ગયા. ઉતાવળે ઉતાવળે વિહાર કરતા આત્મારામજી મહારાજ પણ નેધપુરમાં આવી પહોંચ્યા.

તે જ દિવસે ઇતિહાસમાં એક મોટો અકસ્માત બન્યો. નેધપુરમાં આત્મારામજી પહોંચ્યા તે જ દિવસે જયપુરમાં દયાનંદ સવસ્વતી સ્વર્ગવાસ પામ્યા.

કાળબળે એક જ યુગના બે સમર્થ પુરૂષોને લેગા પણ થવા ન દીધા. કાળને પોતાને જ બાણે કે એ સંમિલન નહોતું ગમતું.

બે મહારથીઓ, બાગ્યયોગે લેગા મળ્યા હોત તો એકું શું પરિણામ આવત તે કળી શકાતું નથી કદાચ મોટો-ચાદગાર શાસ્ત્રાર્થ થયો હોત અથવા તો બન્ને પ્રભાવશાળી પુરૂષોએ અંધ-શ્રદ્ધાળુઓની હુનિયાને કંઈ નવો જ પ્રકાશ આપ્યો હોત; કેાણ બાણે શું ફળ ફળત ? *

જીવનનો કલહ છે, જીવન બહસાવવા,
કલહ વિણ જીવનની નહોતી પૂતિ;
હુઃખ દર્શન પછી થાય સર્જન સદા,
હુઃખ છે શક્તિની પરમ મૂતિ.

જગતમાં જીવન જે મધુરમાં મધુર છે,
તે અધિક હુઃખમાં રહે દબાતું;
મિષ્ટમાં મિષ્ટ ફળ વૃક્ષ પર હોય તે,
કીટને પક્ષીનો ભક્ષ થાતું !

*

સાધકને પત્ર

*

‘પૂજ્ય મુનિશ્રી વાત્સલ્યદીપ’

પ્રિય સાધક,

આજે તને એક એવી વાર્તા કહું જેમાંથી જીવનના ઊધડતા દરવાજાને અવાજ સંભળાય:

તપાવેલાં તાંબા જેવી ધરતી ધખી રહી હતી. પશુ, પંખી કે માનવી હરકોઇ આ તાપથી બચવા યોગ્ય રક્ષણ શોધી છુપાઇ ગયાં હતાં. સૂર્યનારાયણ જાણે ત્રીજું નેત્ર ખોલીને પૃથ્વી પર આગ વરસાવી રહ્યા હતા.

મગધનાથ શ્રેણિક આ તીવ્ર ઉષ્ણતામાંથી વિશ્રાન્તિ પામવા આજે પરિવાર સહિત આઝ-વાટિકામાં બિરાજ્યા હતા.

આંખાવાડી આઝઠુણોથી લચી રહી હતી આઝવાટિકા જાણે કે ગ્રીષ્મના પ્રખર તાપથી ત્રસ્તજનો માટે વિશ્રાન્તિનું અદ્ભુત વિરામસ્થાન બની ગઇ હતી.

ધીમેથી ક્યારેક ક્યારેક આવતી હવાની મીઠી લહરથી મગધરાજ પ્રસન્ન થતા હતા. સમીપ રહેલો પરિવાર તેમના ચિત્તને આહ્લાદિત કરતો હતો.

ઊભા ને ઊભા સળગાવી મૂકે તેવી આ ઋતુમાં, મગધનરેશ તમામ શીતલ ઉપચારો વડે તનને શાતા આપતા હતા. એમનો પ્રતાપી ને ગૌર મુખ પર રેલાતું રિમ્ત એમના સંતોષની સાક્ષી સમુદ્ધતું.

એ વેળા, ત્યાંથી એક પથિક પસાર થયો. ન જાણે એ ક્યાંકથી મજલ ખેડતો આવતો હશે. ધૂળ અને પસીનાથી એનો દેહ લથબથ હતો. ભૂખ અને તૃષાય તેને પીડતા હતા.

આઝવાટિકાની ગહાર એ વૃક્ષોની છાયામાં એકો. મનોહર વૃક્ષોની શીતલ છાયામાં એના પ્રવાસના શ્રમથી થાકેલા દેહ અને દિલને શાંતિ લાધી. ક્ષણેકવારની મધુર શાંતિએ તેને ત્યાં વધુ વેળા બેસવા રોક્યો.

એણે કેરીઓથી ભર્યા ભર્યા આઝવૃક્ષો જોયા ને તેતું મન મોહી પડ્યું. એની છુધાએ એને આઝઠુણ તોડવા લલચાવ્યો તેણે એક પથ્થર લીધો અને આંખા પર ઝીક્યો !

પણ એ પથ્થર ન વાગ્યો આંખાને અને ન વાગ્યો કેરીને, એ પથ્થરો સીધો મગધરાજ શ્રેણિક-બિંબિસારની પીઠ પર !

‘રે ! કોણ છે આ નરાધમ ?’ મગધનાથે સિંહ શી ગર્જના કરી. ચારે બાજુ બળભળાટ મચી ગયો.

ઝાડ પર પથ્થર પડે તો કળ આપે અને નરેશને પથ્થર વાગે તો સજ ?

અંગ રક્ષકોએ પેલા પથિકને પકડીને મગધરાજ સમક્ષ ખડો કરી દીધો.

પેલો પથિક તો થરથર ધ્રુજતો હતો. એને થયું હવે ગરદનથી નક્કી મરાયા જ સમજે ! એને પોતાની જાત પર કેરીને લોભ કરવા બદલ ગુસ્સો ચડતો હતો !

મગધરાજે કહ્યું :

‘તે’ શું કયું છે તે જાણે છે ?’

નરેશના પ્રતાપી અવાજથી પથિક તો પીગળી ગયો. ગરમીથી બરફ ઓગળે તેમ ! એનો હર હવે આંખનાં આંસુ બનીને નીતર્યો. એણે શ્રેણિકના પગ પકડી માફી માંગતા કહ્યું :

‘રાજન ! મેં જાણી જોઈને આ કુકર્મ નથી કયું’ ભૂખના દુઃખે મેં આ આંખા પરથી એકાદ કેરી પામવા તેના પર પથ્થરને ધા કર્યો હતો. એ આશાએ કે મને તે એક કેરી જે ને મારી કુધા શમે, નાથ ! આ અપરાધ માટે મને ક્ષમા આપો, હું નિર્દોષ છું.’

શ્રેણિકના અતરમાં તોફાન જાગ્યું. આ મુસાફરના વચનોથી એમના ચિત્તમાં મનની ચિરાગ પેટાઈ.

મગધરાજ ભગવાન મહાવીરના પરમોપાસક હતા. એમના કૃપામય સંસર્ગે એમની જીવન દષ્ટિ બદલી નાળી હતી એ અસાર પ્રસંગોમાંથી પણ સાર તરવ ગ્રહણ કરતા, તેમને મનોમન થયું : ‘ઓહ ! આ વૃક્ષ કેવું પરોપકારી હીસે છે ! એને કાપનારને છાયા આપે, પથ્થર મારનારને કળ ! સંસારમાં નિષ્કામ અને નિસ્વાર્થ ગણાતા માનવો કરતા, આ શીતળ છાયા હેતા વૃક્ષો, જલ વરસાવતો મેઘ, મુસાફરને શીતળ જળ પાઈ તૃપ્ત કરતા સરોવરો સાચા સેવકો છે. રે ! આપણે તેના કરતાયે ઊણા-અધૂરાં ?

— ‘આ પથિકે ઝાડને પથ્થર માર્યો, એને એ લાગ્યો હોત તો કળ પામત અને મને નરેશને લાગ્યો ત્યારે શું સજ પામશે ? ના, ના, તો તો હાંતિકાસ આંસુના અક્ષરે નોંધે કે, મનુષ્યના હૈયામાંથી માનવતા નાશ પામી છે !’

એમણે તત્કાળ પોતાના સેવકને આજ્ઞા કરી :

‘ભાંડાગારિક ! આ પથિકને એક શત સોનામહોર આપ અને લોજન કરાવ.’

પથિક તો અલો જ બની ગયો : એનું ભયાત્ સિ આ ખેલદિલીથી ગફગફ બની ગયું.

આ પ્રસંગમાં કેટલો ઊંડો જીવનબોધ છે. નહીં ?

ખેમો દેદરાણી

(૧)

ચાંપશી મહેતા ચાંપાનેરના નગરશેઠ. સાદુલાખાન ચાંપાનેરનો ઉમરાવ. બંને એક દિવસ સાથે રાજદરબારે જાય. એવામાં રસ્તે મળ્યો ભાટ તેણે નગરશેઠના બહુ વખાણ કર્યા, ને છેવટે કહ્યું : “ભલે શાહ બાદશાહ.” આ સાંભળી સાદુલાખાનને બહુ માહું લાગ્યું. તેણે આવી બાદશાહ મહમદ બેગઠાને વાત કરી : “નેક નામદાર ! બિખારી ભાટની જાત આપનો ગરાસ ખાય છે ને બકાલમાઠના ગુણ ગાય છે. તેને કહે છે કે ‘ભલે શાહ બાદશાહ.’”

બાદશાહ કહે, “બોલાવો ભાટને.” ભાટને બોલાવ્યો. પછી બાદશાહે પૂછ્યું : “અરે ! બંબભાટ ! બકાલનાં આટલાં બધાં વખાણ કેમ કરે છે : બંબભાટ કહે, “ગરીબ પરવર ! એમના બાપદાદાએ બહુ મોટાં કામો કરેલાં છે. મેં જે વખાણ કર્યાં છે તે બરાબર છે.”

બાદશાહ કહે, “શું શાહ બાદશાહ જેવા છે ?” બંબભાટ કહે, “હા ખુદાવિંદ ! જેમ દુનિયાને આપ જીવાડી શકો છો તેમ એ પશુ જીવાડી શકે છે. તેરશે પનરેતરો ભંચકર દુકાળ પડ્યો તે દિ જગદુશાહે દુનિયાને જીવાડી હતી.”

બાદશાહ કહે, “ઠીક જાવ,” બંબભાટ ગયો. બાદશાહે મનમાં ગાંઠ વાળી. ‘ભાટના વખાણ ખોટા પાડવા,’

(૨)

ગુજરાતમાં ભયંકર દુકાળ પડ્યો છે. નથી

મળતો ઘાસચારો કે નથી મળતાં અન્ન વસ્ત્ર, દોરદાંખર મરવા માંડ્યા છે. માણસોનાં ટોળાં ‘અન્ન અન્ન’ કરતાં રખડવા લાગ્યા છે.

બાદશાહે આ જાણ્યું એટલે નક્કી કર્યું કે આ વખતે વાણિયાની પરીક્ષા લેવી એટલે તેણે ભાટને બોલાવ્યો ને કહ્યું : “અબે ભાટ ! જો શાહ બાદશાહ હોય તો આખા ગુજરાતને એક વરસ સુધી જીવાડે. નહિતર શાહ કહેનાર ને કહેવડાવનાર બંને ગુન્હેગાર છે.”

ભાટ કહે, “નામદાર ! કબુલ ”

તેણે આવીને ચાંપશી મહેતાને વાત કરી, કે ‘બાદશાહ સાથે હોઠ થઈ છે. જો ગુજરાતને એક વરસ સુધી જીવાડે તો શાહ ખરા, નહિતર શાહ કહેનાર ને કહેવડાવનાર બંને ગુન્હેગાર છે.’ ચાંપશી મહેતા કહે, “એક મહિનાની મુદત માંગ મહિનાની આખરે મહાજન કાં તો ગુજરાત ને વરસસુધી જીવાડવાનું માથે લેશે; કાં તો શાહ અટકે મૂકી દેશે ”

ભાટે જઈને મહિનાની મુદત માગી બાદશાહે તે મંજૂર રાખી

(૩)

હવે ચાંપશી મહેતાએ મહાજનને એકદું ક્યું ‘બધી વાત કહી. મહાજન કહે, “કરો ટીપ” ચાંપાનેરના બધા શેઠિયાઓના નામ ઉતર્યા. એક પછી એક દિવસ ભરાવા લાગ્યા. બધાએ દિવસ ભરાવી રહ્યા ત્યારે આર મહિના થયા. હવે બીજા આઠ મહિનાનું શું કરવું ? એટલે બીજા ગામ જવા વિચાર કર્યો.

પાટણુ તે વખતે મોટું શહેર, ત્યાં ઘણા શેઠ શ્રીમંત રહે. ચાંપરી મહેતા તથા બીજા થોડા આગેવાનો પાટણુ આવ્યા. પાટણુના મહાજને તેમની બહુ સત્કારા કરી ને મહાજનને ભેળું કરી ટીપ કરી. ત્યાં બે મહિના નોંધાયા. પછી ટીપ કરનારા આવ્યા ધોળકા, ધોળકામાં દશ દિવસ નોંધાયા.

આ ટીપ કરતાં વીસ દિવસ તો આવ્યા ગયા. ફક્ત દશ દિવસ બાકી રહ્યા. દશ દિવસમાં ધોળકાથી ચાંપાનેર જવું. એટલે મહાજન ઝડપથી ધધુંકે જવા નિકળ્યું. રસ્તામાં હઠાળા ગામ આવ્યું.

હઠાળામાં જેમો કરીમે એક શ્રાવક રહે. તેને બખર પડી કે ચાંપાનેરનું મહાજન મારી ભાગોળે થઈને જાય છે. એટલે તે દોડતો ગામ બહાર આવ્યો ને હાથ જોડી વિનંતિ કરવા લાગ્યો; “મારી એક વિનંતિ સ્વીકારો.” ચાંપરી મહેતા તથા બીજા આ ચિંથરેહાલ વાણિયાને જોઈ મનમાં કચવાયા. “જ્યાં જઈએ ત્યાં આપણી પાસે માંગનારા તો ખરાજ. આને વળી શું વિનંતિ કરવાની હશે!” તે બોલ્યા: “અવસર જોઈને જે માંગવું હોય તે માગો.”

જેમો કહે, “શિરામણી માટે મારે ત્યાં પધારો.”

ચાંપરી મહેતાને નિરાત થઈ કે એને કાંઈ મદદ માંગવાની નથી. પછી તેમણે જવાબ આપ્યો કે “ભાઈ! અમારે ઘડીકે રોકાવું પાલવે તેમ નથી. બહુ અગત્યના કામે જવાનું છે.” જેમો કહે, “ગમે તેમ થાય પણ તમારા સ્વામીભાઈનું આંગણું પાવન કરો. બરાબર શિરામણી ટાંચું અહિંથી એમને એમ જવાય નહિ.”

સ્વામીભાઈનું નોતડું પાછું ન ઠેલાય. એટલે સહુ શિરામણી માટે જેમને ત્યાં ગયા.

જેમાએ ખાખરા દહીંની શિરામણી કરાખી; એટલે મહાજન કહે, “હવે અમે જઈયું.”

જેમો કહે, “શેઠ! હવે જમવાને થોડી વાર છે. થોડી વારમાં ગરમ રસોઈ તૈયાર થઈ જશે. માટે આપ જમીને ખુશીથી પધારજો.” જેમાએ તો શીરોપુરી બજામાં વગેરે મિષ્ટાન્ન કર્યા ને મહાજનને ખુબ હેતથી જમાડ્યું.

મહાજન જમી ઉઠ્યું એટલે જેમાએ પૂછ્યું: “આપને શા કામે નિકળવું પડ્યું છે તે જણાવો.” “મહાજને બધી વાત કહી, પછી ટીપમાં જેમાનું નામ લખીને ટીપ એની આગળ ધરી જેમાએ ટીપમાં પોતાનું નામ વાંચ્યું એટલે રાજ થયો. તેણે કહ્યું: “મારા પિતાને પૂછીને જવાબ આપું.”

જેમો પોતાના ઘરડા પિતા દેદરાણી પાસે ગયો. ત્યાં જઈને બધી વાત કરી. દેદરાણી કહે, “એટા ધન કોઈની સાથે ગયું નથી ને જશે પણ નહિ. નાણું મળે છે પણ ટાણું મળતું નથી. આતો ઘેર બેઠા ગંગા આવી છે. માટે લેવાય તેટલો લાભ લે.” જેમાએ ટીપમાં ૩૬૦ દિવસ ભરી ટીપ ચાંપરી મહેતાના હાથમાં મૂકી.

આ જોઈ સહુ હેખતાઈ ગયા. ઘડીબાર વિચારવા લાગ્યા કે જેમાને ગાંઠપણુ તો નથી આવ્યું? ચાંપરી મહેતા કહે, “જેમા શેઠ! જરા વિચાર કરીને લખો.”

જેમા શેઠ કહે, “બહુ થોડું લખ્યું છે. શેઠ! કૃપા કરીને એ રહેવા દ્યો.” પછી જેમો મહાજનને પોતાના ઝુપડા જેવા દેખાતા ધરની અંદર લઈ ગયો. ત્યાં એક લોખંડું હતું તેમાં લઈ ગયો, અને ત્યાં રહેલું ધન ખતાવ્યું.

બધા તો મોંમાં આંગળી નાખી જોઈ જ રહ્યા. આટલા ધનનો માલિક આવા વેશે? અને આવા ધરમાં? ધન્ય છે જેમા! આટ આટલું ધન છતાં તારે નથી જરાએ માન કે નથી જરાએ મોટાઈ.

પછી બધાએ કહ્યું: “એમા શેઠ ! હવે આ કપડાં કાઢી નાખો ને સારા કપડાં પહેરી દેવો. કારણકે તમારે બાદશાહની આગળ જવાનું છે.” એમો કહે, “ભલે બાદશાહની આગળ જવાનું હોય ! એમાં ભપકાદાર કપડાં પહેરવાની શી જરૂર છે ? શેઠજી ! અમે તો ગામડીયા આવા પોશાકમાં સારા: અમારે શાલદુશાલાનું કામ નહિ.”

ચાંપશી મહેતા કહે, “ખરેખર ! શેઠ તો તમે છો. અમે તો તમારા ગુમાસ્તા છીએ.” પછી એમા શેઠને પાલખીમાં બેસાડી ચાંપાનેર લીધા. બીજે દિવસે ચાંપશી મહેતા ને મહાજન એમા શેઠને લઇને કચેરીમાં ગયા.

એમા શેઠે તો એજ ફાટેલ તુટેલ અંગરખું ને ચિથરીયા પાઘડી બાંધેલી, હાથમાં એક નાની સરખી પોટલી.

ચાંપશી મહેતાએ બાદશાહને કહ્યું “આ શેઠ ગુજરાતને ૩૬૦ દિવસનું અ-ન મફત આપશે”

][નીતી કયાં છે]][

Honesty is The BEST POLICY

તે પણ ફક્ત લેટર ઉપર જ ને ?

નીતિમાન બનીએ તો શાખા આખરૂ વધે અને આવક પણ સારી એવી વધે, આવી ભાવનાથી નિતિ પાળનાર વ્યક્તિ ખરેખર નીતિમાન છે ? ના તે આખરૂ અને પૈસાને પુત્રરી છે કારણ કે તેનું ધ્યેય ખોટું છે.

તક સાંપડતા નીતિ ચૂકવાથી પાંચ પચાસ લાખની આવક થઈ જાય તો નીતિને એક કોર મુકતાં એને નાર નહીં લાગે.

એને એવોજ વિચાર આવશે કે ‘હાલ અવસર તક સાંપડી છે તો પૈસા કમાઈ દેવો. પછી તેમાંથી કાંઈક દાન પુન્ય કરશું’ એટલે પાપ ધોવાઈ જશે’ આવા માણસો અવસર પર ધર્મ અને નીતિ બંનેને કસોટી કરે છે. પણ દિવાળી શકતા નથી.

બાદશાહ આ મેલાવેલા વાણિયાને જોઈ આશ્ચર્ય પામ્યો. તેણે પૂછ્યું: “તમારે કેટલા ગામ છે.” ગામ છે ?” એમો કહે, “નામદાર ! મારે જે બાદશાહ કહે, “ક્યા ક્યા ?”

એમા શેઠે પોટલી છોડીને માંહિથી પળી પાલી કાઢ્યા, અને કહ્યું: “એક આ પળી ને બીજી આ પાલી. આ પળીથી થી તેલ વેચીએ છીએ ને આ પાલીથી અનાજ ખરીદીએ છીએ.”

બાદશાહ આ જોઈને ખુબ ખુશ થયો. એમાના ઘણાં વખાણ કર્યા.

એમશાહે એક વરસ સુધી આખા ગુજરાતને મફત અનાજ વહેંચ્યું. લાખો માણસ ભુખમરાથી મરતા બચી ગયા. એમાશાહને આશીર્વાદ આપવા લાગ્યા.

ધન્ય છે એમાની ઉદાર સંભાવતને !

ગુજરાત હિમેખીમે દુકાળમાંથી ઉગર્યો એટલે એમાશાહે શત્રુજયની યત્રા કરી. પછી પવિત્ર જીવન ગાળી પોતાનું આયુષ્ય પુરું કર્યું. આ દાનવીરના વખતથી એક કહેવત ચાલતી આવે છે કે ‘એક શાહ વાણિયો ને બીજો શાહ બાદશાહ.’

ભારતવર્ષમાં આવા અનેક એમા દેહરાણીઓ થાવ

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ ॥

લે. ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ

(૦) દાનને દુષણ-ભુષણ (૦)

દાનને દુષિત કરનાર પાંચ તરવો છે. દેતાં અનંદર, દેતામાં વિલંબ, દેતી વખતે તિરસ્કાર, દાન દેતાં અણીમાન અને હીધા પછી પશ્ચાત્તાપ. આ પાંચ એમા કાળા કુચડા છે જે દુધ જેવી ઉજવળ દાન કિયાને કાળી મેશ બનાવી દે છે.

આથી વીપરીત દાનને ભૂષિત કરનાર અને અદોષિત કરનાર પણ પાંચ તરવો છે, દાન કરતી વખતે આદર અવીલંબ, અ તિરસ્કાર, નમ્રતા અને દાન દિધા પછી અનુમોદના.

ભાવનગર-કૃષ્ણનગરમાં ચાતુર્માસ પિરાજમાન ૫૦૫૦ આચાર્ય ભગવંતશ્રી
વિજયરૂચકચંદ્રસૂરિજી મહારાજ સાહેબની નીશ્રામાં થયેલ
અનુપમઃઅને અનુમોદનીય આરાધનાઓ-અનુષ્ઠાનો.

અષાઠ સુદિ ૨ : પૂ. પા. આ. શ્રી વિજયરૂચકચંદ્રસૂરિજી મ. સા. નો ચાતુર્માસ પ્રવેશ
ભવ્ય સામૈયા સાથે થયેલ જેમાં નવકારમંત્રના ૬૮ અક્ષરોને અનુસરીને ૬૮ સુશોભીત માટલા,
નાના બાળકોની સુશોભિત ૨૫ ધ્વજાઓ, ૬૮ નાની બાળાઓ માથે હાંડી-શ્રીફળ, બગી તથા
હળદરો માણસો તેમ જ ગામગામના સંઘના લાઈ-બહેનો જોડાયા, આ પ્રસંગે મટકી, ધ્વજા, વિની
હરિક્ષી અને ઇનામો આપવામાં આવેલ ત્યારબાદ નૂતન નિર્મિત ઉપાશ્રયનું ઉદ્ઘાટન કરવામાં
આવેલ. નૂતન નિર્મિત ઉપાશ્રયમાં પૂ. આચાર્ય ભગવંતનું આગલિક પ્રવચન, ૧૧/- રૂ. નું સંઘ-
પૂજન, લાડુની પ્રભાવના તથા શ્રી કૃષ્ણનગર સોસાયટીનું સ્વામિવાત્સલ્ય થયેલ. આ જ દિવસે
પૂ. આચાર્ય મહારાજના પ્રવેશ નિમિત્તે આયંબિલ શેઠશ્રી માવજી વશરામ ટાણાવાળા તરફથી
કરાવવામાં આવેલ, જેમાં આયંબિલના ૧૦૮ આરાધકોને રૂ. ૩૬/- ની પ્રભાવના થયેલ આ નૂતન
ઉપાશ્રયના ઉદ્ઘાટન નિમિત્તે શાંતિસ્નાત્ર તથા સિદ્ધચક્ર પૂજન સહ અષ્ટાન્કિકા મહોત્સવ થયેલ.
તે દરમિયાન બાળકોનો સાંસ્કૃતિક મેળાવડો, વેશભૂષા, ઠવીજ વિ. પણ રાખવામાં આવેલ.

અષાઠ સુદિ ૮ : તા. ૭-૭-૬૨ મંગળવારે આયંબિલ શેઠશ્રી શાંતિલાલ ભગવાનદાસ
અણ્ણિહાના તરફથી કરાવવામાં આવેલ જેમાં ૧૪૧ આયંબિલ થયેલ. દરેકને રૂ. ૩/- ની
ભાવના કરવામાં આવેલ.

અષાઠ સુદિ ૧૦ : તા. ૯-૭-૬૨ ગુરુવારના પૂ. પા. આ. શ્રી વિજયરૂચકચંદ્રસૂરિ મ. સા.નાં
૬૫ માં વર્ષમાં મંગલ પ્રવેશ નિમિત્તે એક સદ્ગૃહસ્થ તરફથી એકાસણું કરાવવામાં આવેલ.
૫૦૦ એકાસણું થયેલ, અને વ્યાખ્યાનમાં રૂ. ૬/- નું સંઘપૂજન થયેલ તેમજ વિવિધ ઢેકારે-
શનથી સુશોભિત ૬૫ ગહુલીની ઇનામો સ્પર્ધા પણ રાખેલ હતી.

અષાઠ સુદિ ૧૪ નાં શેઠશ્રી મનુભાઈ પ્રભુદાસભાઈ તરફથી આયંબિલ કરાવવામાં આવેલ.

અષાઠ વદ ૪ : તા. ૧૬-૭-૬૨ રવિવારના શેઠશ્રી અનોપચંદ માનચંદ શાહ તરફથી ૫૦૦
એકાસણું સાથે નવલાખ નવકારમંત્રનો જાપ તથા આરાધકોને ચાંદીની વાટકીની પ્રભાવના કરેલ હતી.

અષાઠ વદ ૮ : તા. ૨૩-૭-૬૨ ગુરુવારનાં મળનાં (એકધાનનાં) આયંબિલ શેઠશ્રી
જશવંતભાઈ પ્રેમચંદભાઈ વાસણવાળા તરફથી ૧૨૫ આયંબિલ અને રૂ. ૨/- ની પ્રભાવના થયેલ.

✱ અષાઠ વદ ૧૧ : તા. ૨૬-૭-૬૨ રવિવારનાં શેઠશ્રી પ્રભુદાસ રતીલાલ આરતીવાળા તરફથી
૪૦૦ ની સંખ્યામાં સિદ્ધપદની આરાધનાનાં એકાસણું અને રૂ. ૨/- પ્રભાવના થયેલ.

✱ અષાઠ વદ ૧૪ : તા. ૨૯-૭-૬૨ મંગળવાર શાહ બાબુલાલ જાદવજી તરફથી ૧૨૫
આયંબિલ અને રૂ. ૭/- ની પ્રભાવના થયેલ જેમાં સાધુપદની આરાધના કરાવેલ હતી.

✱ શ્રાવણ સુદ ૧ : તા. ૩૦-૭-૬૨ ગુરુવારના શાહ શાંતીલાલ રતનચંદ તથા સુકુંદભાઈ
રતનચંદ તરફથી શ્રી ભગવતીસૂત્રના વાંચનની શરૂઆત નિમિત્તે ૬૩ આયંબિલ અને રૂ. ૩/-
ની પ્રભાવના થયેલ,

❖ શ્રી ભગવતિસૂત્ર વહોરાવવાનું ધી ૭૧૧૧૧ રૂ. શેઠશ્રી વૃજલાલ હઠીચંદ જેસરવાળાએ લાભ લીધેલ તેઓએ ભગવતિસૂત્ર વરદોહાં સહીત વાજતે ગાજતે બગીમાં ફેરવી પૂ. આ. ભગવંતને ંહોરાવેલ.

❖ શ્રાવણ સુદ ૪-૫-૭ ના સમૂહ અકુંમ તપની આરાધના જેમાં પ્રથમ વખત ૧૦૮ પાશ્વ-નાથના જાપ પૂર્વક આરાધના થયેલ. તેના અત્તરવાયણા શેઠશ્રી વૃજલાલ હઠીચંદ જેસરવાળા તરફથી અને પાશણાં શેઠશ્રી દલીચંદ ગુલાબચંદ શીહોરાવાળા તરફથી થયેલ. ૨૧૨ અકુંમ થયેલ ફરેકને રૂ. ૧૦૮/- ની પ્રભાવના કરેલ હતી,

❖ શ્રાવણ વદ ૧-૨ : શ્રી મહાવીરસ્વામિ ભ. કરેલ ૨૨૬ છકુંની આરાધના જેમાં ૨૪૩ આરાધકોએ લાભ લીધેલ. તેના અત્તરવાયણા તેમજ પાશણાં શેઠશ્રી શાંતીલાલ ભગવાનદાસ અણિઠાવાળા તરફથી તથા તેમના તરફથી કટાસણાની અને ખીજા બાઇઓ તરફથી કુલ રૂ. ૩૫/- ની પ્રભાવના થયેલ.

❖ શ્રાવણ વદ ૭ ના શ્રી અક્ષયનિધિ તપ કરનાર ૬૦ બાલિકાઓને શા. દુર્લભદાસ ઝવેરચંદ તરફથી એકાસણાં તથા લ ચબોઠસ અને રૂ. ૧/- ની પ્રભાવના થયેલ.

❖ શ્રાવણ વદ ૮ ના શેઠશ્રી માવજીભાઈ વશરામભાઈ તરફથી સમૂહ એકાસણાં ૪૧૫ ની સંખ્યામાં થયેલ તેમાં અક્ષયનિધિ કરનાર બાલિકાઓને વોટરબેગ તેમના તરફથી આપવામાં આવેલ. આ સિવાય સ્ટીલની બાઠકી શાંતીલાલ ભગવાનદાસ અણિઠાવાળા તરફથી અને સ્ટીલની ડીસ બળિયાવાળા તરફથી આપવામાં આવેલ.

❖ આ સામુદાયિક તપાગધના ઉષરાંત કૃષ્ણનગરમાં ૩૮ બહેનોએ સિદ્ધિવધૂ કંઠાભરણ તપની આરાધના કરેલ છે.

❖ પર્યુષણ દરમ્યાન થયેલી તપશ્ચર્યા :- ૧ શ્રેણિતપ, ૩ માસક્ષમણ, ૧ પંદર ઉપવાસ, ૨ અગ્યાર ઉપવાસ, ૫ નવ ઉપવાસ, ૬૮ અઠાઈ અને છકું તથા અકુંમ સારી સંખ્યામાં થયાં હતાં. ચોસઠ પ્રહરી પૌષધ પણ થયેલા. આ નિમિત્તે સમગ્ર ભાવનગરમાં થયેલ શ્રેણિતપ તથા માસક્ષમણના આરાધકોને સોનાની વોટી એક સદ્ગૃહસ્થ તરફથી આપવામાં આવેલ. કૃષ્ણનગરમાં અઠાઈ અને તેનાથી વધુ તપસ્યા કરનાર ફરેકને રૂ. ૨૨૫/ કૃષ્ણનગર સંઘ તરફથી. ચરવળો શેઠ રમણિકલાલ લખજીભાઈ તરફથી, આંદીની દીવીનાસાથે રૂ. ૨/- ની પ્રભાવના શેઠ ચીમનલાલ જીવરાજભાઈ તરફથી, રૂ. ૨૧/- શેઠ વૃજલાલ હઠીચંદ તરફથી સા. તીર્થપ્રજ્ઞાશ્રીજીની અઠાઈ નિમિત્તે કરવામાં આવેલ.

આતુર્માં પ્રારંભથી સાંકળી અકુંમની આરાધના ચાલુ છે જેમાં રૂ. ૨૬૧/- ની પ્રભાવના, સાકરનો પંડો તથા શ્રીફળથી ફરેક આરાધકોનું બહુમાન થાય છે.

તદ્ઉપરાંત પઠશાળાના બાળકોની જ્ઞાનસ્પર્ધા, બહેનોમાં પણ બધેરે પૂ. સાધ્વીજી વિશ્વપ્રજ્ઞાશ્રીજી મ નું આજ્ઞાન, તેમાં વિવિધ સ્પર્ધા, જ્ઞાન-કસોટી આદિ આયોજનો તથા પરિક્ષા-ધનાઓ વિગેરે પણ ખૂબજ અનુમોહનિય રીતે થઈ રહેલ છે.

કૃષ્ણનગર સોસાયટીમાં થયેલ તપશ્ચર્યાઓની અનુમોહનાથે અઠાર અભિષેક સહ અષ્ટાનિહકા મહોત્સવ રાખવામાં આવેલ છે. તથા બે સ્વામીવાત્સલ્ય થયેલ છે.

સ મ અ યા ર

પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વની થયેલ સુંદર આરાધના

શ્રી ભાવનગર જૈન શ્રવે. મૂઃ તપા સંઘમાં ગચ્છાધિપતિ પૂ., આ. ભ. શ્રી વિજયમેરુપ્રભ-સૂરીશ્વરજી મ. સા, આદિ પૂજ્યવર્યોના આશીર્વાદ કૃપા એવં શુભ નિશ્રામાં શ્રી પર્યુષણપર્વની ભિન્ન ભિન્ન સ્થળોએ ફરી રીતે શાનદાર એવં શાસન પ્રભાવના પૂર્વક થયેલ.

(૧) દાદાસાહેબ : પૂ. આ. ભ. શ્રી વિજયમેરુપ્રભસૂરીશ્વરજી મં. સાં. પૂ. પં. શ્રી માનતુંગવિજયજી ગણિ પૂ. પં. શ્રી ઇન્દ્રસેનવિજયજી ગણિ.

(૨) કૃષ્ણનગર : પૂ. આ. ભ. શ્રી રુચકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મં. સાં. (ચાતુર્માસ)

(૩) પૂ. આચાર્ય ભગવંત શ્રી વિજયમેરુપ્રભસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબની આજ્ઞાથી.

નૂતન ઉપાશ્રય : પૂ. પં. શ્રી સિદ્ધસેન વિં. ગણિ. આદિ (૪) ગોડિજી પૂ. મુનિશ્રી હર્ષસેન વિં. મં. સાં. આદિ (૫) શાસ્ત્રીનગર : પૂ. મુનિશ્રી હિતવર્ધન વિં. મં. સાં. આદિ તેમજ પર્વાધિરાજ પર્યુષણ પર્વમાં વડવા : પૂ. પં. માનતુંગ વિં. ગણિ. પૂ. મુનિશ્રી મુક્તિસેન વિં. મં. સાં, પૂ. મુનિશ્રી વશિસેન વિં. મં. સાં, પૂ. મુનિશ્રી મલ્લયસેન વિં. મં. સાં. આદિ.

વિદ્યાનગર : પૂ. મુનિશ્રી મતિસેન વિં. મં. સાં, પૂ. મુનિશ્રી લલિતસેન વિં. મં. સાં. તેમજ નૂતન ઉપાશ્રય-ગોડીજી તથા શાસ્ત્રીનગરમાં અનુક્રમે પૂ. મુનિશ્રી સુવ્રતસેન વિં. મં. સાં, પૂ. મુનિશ્રી નિર્મળસેન વિં. મં. સાં, પૂ. મુનિશ્રી હિરણ્યસેન વિં. મં. સાં. આદિએ વ્યાખ્યાન-આરાધનાદિ કરાવેલ.

હરેક સ્થાનોમાં જ્ઞાન-દ્રવ્ય (સૂત્ર ઉછામણી) આદિ સુંદર થયેલ. પૂજ્યપાદશ્રીની નિશ્રામાં દાદાસાહેબ દેવ-દ્રવ્યાદિની ઉપજ, સાધર્મિકતા ઉદ્ધાર માટે સારું ફંડ થયેલ. પૂજ્ય પાદશ્રીના આશીર્વાદ એવં નિશ્રામાં સામુદાયિક શ્રી સિદ્ધિવદ્ધ કંઠાભરણુતપ થયેલ. જેમાં ૨૬૬ આરાધકો જોડાયેલ જુદા જુદા મહાનુભાવો તરફથી ખિયાસણાની ભક્તિ થયેલ. પ્રભુજીને સુંદર સોનાનો હાર આસો સુદિ ૧૫ ના વાજતે ગાજતે શાનદાર રીતે ચઢાવવામાં આવશે જેનો આદેશ વિનુભાઇ શાંત પ્હારટીકવાળાએ લીધેલ છે. આરાધકો તથા અન્ય ગૃહસ્થો તરફથી સોનું રોકડ ચાંદીના સિક્કા આદિ ખૂબ જ સારું પ્રાપ્ત થયેલ. આદાધકોને સામુદાયિક પ્રભાવના માટે ફંડ કરતા સારો આવકાર મળેલ.

શ્રી સંઘમાં નાની-મોટી કુલ તપશ્ચર્યામાં ૧૨૨૬ તપસ્વીઓ જોડાયેલ. પૂ. સાધ્વીજીમાં ૩૧-ઉપ.-૧, ૨૦ ઉપ.-૧, સિદ્ધિતપ ૧, ભદ્રતપ-૪, અઠાઈ-૧, કંઠાભરણુતપ-૫, તેમજ શ્રાવકવર્ગમાં ૩૬ ઉપ.-૧, માસદ્વય-૧૦, ૨૧ ઉપ.-૪, ૧૫ ઉપ.-૧૮, અઠાઈ-૨૦૪, સિદ્ધિતપ-૪, શ્રેણી-તપ-૧, સમવસણ-૧, વર્ષીતપ-૧૭, ૬૪ પ્રહર પૌષધ ૧૬૫, અક્ષયનિધિ ૨૬૫, જે પૈકી પાંચ

(અનુસંધાન ટાઇટલ પેજ ૩ ઉપર)

(અનુસંધાન પેજ ૨૮ નું ચાલું)

ઉપવાસ તથા તેથી ઉપરના, સિદ્ધિતપ, શ્રેષ્ઠિતપ, વર્ષીતપ-કંઠાભરણના પારણા શ્રી હાલ્લાલાલ જગજીવનદાસ તણુભાવાળા તથા શ્રી હલીચંદ ગુલાબચંદ ભાણુભાઈ શીહોરવાળા તરફથી થયેલ.

૪-૩ ઉપવાસ, ૬૪ પ્રહાર પોષધ, અક્ષયનિધિ તપના પારણા શ્રીમતી જયમતિબહેન પ્રભુદાસ શાહ વિદ્યાનગરવાળા હં: કીરીટભાઈ પી. શાહ તરફથી થયેલ.

અકળ સંધનું સ્વામીવાત્સલ્ય શ્રીમતી હીરાબેન રતિલાલ ગિરધરલાલ શાહ (જી. ખી. ગૃપ) પરિવાર તરફથી થયેલ.

વિશેષમાં નૂતન ઉપાશ્રયે બાલમુનિ શ્રી સુવ્રતસેનવિજયજીના ઉપદેશથી ૫ થી ૧૨ વર્ષના ૫૬ બાળકો સહીત ૮૩ ની વિપુલ સંખ્યામાં ૬૪ પ્રહારી પોષધ થયેલ અને તેમને પ્રભાવના રૂપે આંદીની ભગડી, ૫૪ રૂા. શ્રીફળ વિગેરે પ્રભાવના થયેલ.

જિન-શાસનના પાયામાં છે જ્ઞાન. ભાવનગરના ગૌરવસભી ૧૦૦ વર્ષ જીની શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન વિદ્યાશાળાનો બાળક શાહ સમીર દેવેન્દ્રભાઈ ઊં. વ. ૮ સર્વત્સરીને દિવસે અતીચાર બોલ્યો હતો. તેને પણ સાડા ઇનામ મળેલ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી

પારિતોષિક મેળવાનાર વિદ્યાર્થીઓને અભિનંદન

સંસ્કૃત વિષય એસ. એસ. સી. પરીક્ષામાં જૈન વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનને સારા ગુણ મેળવવા બદલ પારિતોષિક સહ અભિનંદન સહ સંસ્કૃત વિષયાં વિશેષ પ્રગતી કરે તેવી શુભેચ્છા.

ક્રમ	નામ	ઇનામ રૂા.	માર્કસ
૧	શ્રી દેવાંગ ધીરજલાલ સ ધવી	૧૦૧	૯૧
૨	શ્રી શ્રેષ્ઠિક જીતેન્દ્રભાઈ વોરા	૮૧	૮૮
૩	શ્રી ચીંરાગ મહાસુખરાય મહેતા	૭૧	૮૬
૪	શ્રી જદપાબેન પીયુષભાઈ પરીખ	૫૧	૮૩
૫	શ્રી કવીતાબેન ચંદુલાલ શાહ	૫૧	૮૩
૬	શ્રી દેવાંગ રમણીકલાલ શાહ	૫૧	૮૩
૭	શ્રી શ્વેતુ પ્રવીણચન્દ્ર શાહ	૫૧	૮૨
૮	શ્રી નેહલ નરેન્દ્રભાઈ શાહ	૫૧	૮૧
૯	શ્રી અનિષાબેન ચન્દ્રકાન્ત ગાંધી	૫૧	૮૧
૧૦	શ્રી ભાવિન ધીરજલાલ લાખાણી	૫૧	૮૧
૧૧	શ્રી ભાવેશ ભરતભાઈ શાહ	૫૧	૮૦
૧૨	શ્રી સેજલબેન શાન્તિલાલ જસાણી	૫૧	૮૦

કુલ રૂા. ૭૧૨

Atamnand Prakash

Regd. No. GBV 31

જો ઉવસમઈ તસ્સ અત્થિ આરાહણા,
જો ન ઉવસમઈ તસ્સ નત્થિ આરાહણા ।

જે ખમાવે છે તે આરાધક છે.
જે ખમાવતા નથી તે વિરાધક છે.

પ્રભુ મહાવીરની ક્ષમા-કરુણા-પ્રેમ-અનુકંપા સમગ્ર વિશ્વ માટે વરદાનરૂપ બને માંગદર્શનીય બની ગયા છે. પ્રચંડ ક્રોધી ચંડકૌશિકને વાતસલ્ય અને કરુણાથી આત્મસાત કર્યો તેમજ તેભ્રેદ્રેષી સુરાધમ સંગમદેવે પ્રભુ ઉપર અતિ દારુણ ઉપસર્ગોના પ્રયોગ કરવા છતાં ભગવાન તત્તમાત્ર ક્રુપા ન થયા અને સંગમદેવને પ્રેમથી વશ કર્યો.

શ્રીમણ ભગવાન મહાવીરે કહ્યું છે, “ જે ક્ષમાધર્મને આચરે છે તે જ સાચો મોક્ષમાર્ગનો આરાધક છે.” ક્ષમા એ તો જૈનત્વનો મુખ્ય આદર્શ છે. રાગ અને દ્રોષને સંપૂર્ણપણે છુટી લે તેજી જ નામ જિન અને એવા જિનને અનુયાયી તે જ સાચો જૈન.

સંવત્સરી મહાપર્વના આ પૂણ્ય અવસરે, પ્રત્યેક સાચો જૈન ક્રોધને નસત્રતામાં, માયાને વીતરાગમાં અને લોભને સંતોષમાં પરિવર્તિત કરવાનો સકલ્પ કરી, ક્ષમાપનાના દિવ્ય માર્ગે જૈનત્વનો સાક્ષાત્કર પામે એજ અભ્યર્થના સાથે, સર્વને અત્કરણપૂર્વક

મિચ્છામિ દુક્કડમ્

પ્રતિ,

BOOK POST

From,

શ્રી જૈન આત્મનંદ પ્રકાશ

દે. શ્રી જૈન આત્મનંદ સભા
આર ગેઇટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તાંત્રી : શ્રી પ્રમોદજી-ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્મનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુભાષનગર, ભાવનગર.